

- Ἱστοριογράφος τὰ κατὰ τὸν Ἰωσήφ συγγρα-
φῶν εἶπε τὸ, « Ἦν ἀνὴρ ἐπιτυχάνων; » 205.
 ΗΗ'. Πῶς εὐνοῦχος ὦν ὁ ἀρχιμάγειρος γυναῖκα εἵ-
χεν; 205.
 ΗΘ'. Τίνος ἔνεκεν, χρόνου τοσούτου παρεληλυθό-
τος, οὔτε Ἰωσήφ τῷ πατρὶ δουλείαν ἐγνώ-
ρισεν, οὔτε ὁ Θεὸς δι' ἀποκαλύψεως ἐδήλωσε
τοῦτο τῷ Ἰακώβ; 208.
 Ρ'. Οὐκοῦν οὐκ ἐξήμαρτον οἱ ἀδελφοὶ οἰκονομία
ὑπουργήσαντες θείᾳ. 208.
 ΡΑ'. Τίνος χάριν εὐθὺς ὀφθεῖσι τοῖς ἀδελφοῖς
ὠμότερον προσηνέχθη; 208.
 ΡΒ'. Τίνα ἐρμηνείαν ἔχει τὸ, « Ψομιθὸμ φα-
μνέχ; » 209.
 ΡΓ'. Τίνος ἔνεκεν τὸν δεῦτερον, καὶ οὐ τὸν πρῶ-
τον, τῶν ἀδελφῶν καθειρχθῆναι προσέτα-
ξεν; 209.
 ΡΔ'. Διὰ τί τῷ Ρουβὴμ οὐκ ἐθάβρησε δοῦναι τὸν
Βενιαμὴν ὁ πατήρ; 209.
 ΡΕ'. Τί ἐστίν, « Οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐ-
τῷ; » 209.
 ΡΣ'. Τί δήποτε τὸ κατὰ τὸ κόνδου κατεσκευάσε
δράμα; 212.
 ΡΖ'. Τί δήποτε καὶ τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων καὶ
τὰ κτήνη προσεπόρισε τῷ βασιλεῖ; 212.
 ΡΗ'. Διὰ τί ὁ Ἰακώβ τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τὴν Χε-
βρών ταφῆναι κελεύει; 212.
 ΡΘ'. Τί ἐστι, « Προσεκύνησεν Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον
τῆς ῥάβδου αὐτοῦ; » 213.
 ΡΙ'. Πῶς εὐλογῆσαι λέγεται τοὺς παῖδας ὁ Ἰα-
κώβ, ἐνίοις ἐπαρσάμενος; 216.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΒΘΛΟΝ.

Ἐρωτήσεις.

- Α'. Πῶς νοητέον τὸ, « Χυδαῖοι ἐγένοντο; » 225.
 Β'. Τί ἐστίν, « Ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο αἱ μαῖαι τὸν
Θεόν, ἐποίησαν ἑαυταῖς οἰκίας; » 228.
 Γ'. Πόθεν ἔγνω ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραῶ, ὅτι Ἑ-
βραῖον ἦν τὸ παιδίον; 228.
 Δ'. Διὰ τί ἀλλόφυλον γυναῖκα ἔγημεν ὁ Μωϋ-
σῆς; 228.
 Ε'. Τινὲς φασιν ἄγγελον ὀφθῆναι τῷ Μωϋσῇ ἐν
τῇ βάρῳ. 228.
 Σ'. Τί δηλοῖ τὸ, Τὴν βάρτον καίεσθαι καὶ μὴ
κατακαίεσθαι; 229.
 Ζ'. Διὰ τί προσετάχθη ὁ Μωϋσῆς τὸ ὑπόδημα
λῦσαι; 229.
 Η'. Προειδὼς ὁ Θεὸς τοῦ Φαραῶ τὸ δυσπειθέ-
ς, τί δήποτε μὴ ἐξ ἀρχῆς αὐτὸν ἐκόλα-
σεν; 232.
 Θ'. Διὰ τί πρῶτον σημείον δέδωκε τῆς ῥάβδου
τὴν εἰς ὄφιν μεταβολήν; 232.
 Ι'. Ἦ λέπρωσις τῆς χειρὸς τί δηλοῖ; 232.
 ΙΑ'. Ὑπουργῷ κεχρημένος τῷ Μωϋσῇ ὁ τῶν ὄλων
Θεὸς τί δήποτε ἐχθρόφωνον αὐτὸν διέπλασε
καὶ βραδύγλωσσον; 233.
 ΙΒ'. Τὸ, « Ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ »,
πῶς νοητέον; 233.
 ΙΓ'. Διὰ τί συνεχώρησεν ὁ Θεὸς ταῦτα παθεῖν
τὸν λαόν; 241.
 ΙΔ'. Διὰ τί ἡβουλήθη ὁ ἄγγελος ἀνελεῖν τὸν
Μωϋσῆν; 241.
 ΙΕ'. Τί ἐστίν, « Καὶ τὸ ὄνομά μου Κύριος οὐκ ἐ-
δήλωσα αὐτοῖς; » 244.
 ΙΣ'. Τί δήποτε τῆς τοῦ Ἀαρὼν γυναικὸς, οὐ τὸν
πατέρα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀδελφὸν δῆ-
λον ἡμῖν πεποίηκεν; 244.
 ΙΖ'. Πῶς ἐγένετο τοῦ Ἀαρὼν Θεὸς ὁ Μωϋ-
σῆς; 244.
 ΙΗ'. Τί δήποτε συνεχώρησεν ὁ Θεὸς τοῖς φαρ-
μακοῖς ταῦτά δρᾶσαι τῷ Μωϋσῇ; 244.
 ΙΘ'. Τί δήποτε πρῶτην αὐτοῖς τὴν τοῦ ὕδατος
ἐπήγαγε πληγὴν; 244.
 Κ'. Εἰ ὅλον τὸ ὕδωρ εἰς αἷμα μετεβλήθη, πῶς
ἐποίησαν οἱ ἐπακτιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς
φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως; 248.
 ΚΑ'. Τί δήποτε μέλλων ἐπιφέρειν τὴν χάλαζαν
παρηγγύησεν αὐτοῖς εἰς τοὺς οἴκους τὰ
κτήνη συναγαγεῖν; 248.
 ΚΒ'. Διὰ τί τὰ τῶν Αἰγυπτίων ἀνείλε προ-
τότοκα; 248.
 ΚΓ'. Τί αἰτιῶνται τινες, τὸ προστεταχέναι τὸν
Θεὸν τοῖς Ἑβραίοις αἰτῆσαι τοὺς Αἰγυ-
πτίους σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ ἐσθῆ-
τα, καὶ σκυλεῦσαι τοὺς Αἰγυπτίους; οὕτω
γὰρ ὁ Σύμμαχος τὸ, « σκευάσασθαι » ἤρ-
μήνευσεν. 249.
 ΚΔ'. Διὰ τί φεύγουσιν ἐπιτελέσαι προσέταξε τὴν
τοῦ Πάσχα ἐορτήν; 249.
 ΚΕ'. Τινὲς φασιν, εἰς δώδεκα διαιρέσεις διαιρε-
θῆναι τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκάστην φυλὴν
καθ' ἑαυτὴν διαβῆναι· καὶ τοῦτο νομίζουσι
τὸν μακάριον εἰρηκέναι Δαυὶδ, « Τῷ κατα-